

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1915-01-01)

Citation: Andresen, Kresten: "BREV TIL: Andresen, Marie Vilhelmine; Andresen, Johan FRA: Andresen, Kresten (1915-01-01)", i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 50. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000060.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Andresen, Kresten, *Krestens Breve*,

Cuy, Oise, Nytaarsdag 1915.

Kære Forældre!

.... Vi skal være seks Dage i Reserve denne Gang, fordi vi var hele Julen i Skyttegraven; og det kan vi jo sagtens holde ud. Jeg underholder mig af og til med Beboerne her, men det er frygtelig vanskeligt at tale Fransk, og jeg har jo tabt en hel Del Gloser i de trefire Aar, hvor jeg % næsten ikke har set Fransk. Jeg tænker det vil komme, naar jeg kunde opfriske en hel Del af de almindelige Gloser, og saa vilde jeg jo kunne faa stort Udbytte her. Der staar nede paa min Reol en lille brun fransk Bog med mange Brudstykker i af franske Forfattere; jeg tror den begynder med »Carmen« af Prospér Merimée, den vil jeg gerne have tilsendt. I maa ogsaa gerne sende mig noget af det stærke hvide Brevpapir, der ligger i mit Skrivebord, samt Konvolutter, for her kan man ikke faa ret meget mere.

I Aften kom Fruen og lille Sous hen til mig, de var meget bekymrede, for de havde hørt, alle Indbyggere i Cuy skulde borttransporteres, ligesom dem i Lassigny. Jeg trøstede dem med, at det troede jeg ikke, for Lassigny var kun bleven rømmet fordi den var usikker og daglig blev bombarderet.

Det lettede dem meget — la guerre, c'est triste, c'est triste, Krigen er sørgelig.

Nu har jeg lige siddet og spillet Dam og Mølle, og Ulv og Lam med Sous, og jeg har min største Fornøjelse af at lade hende vinde, for saa bliver hun helt ellefvild af Glæde, og saa siger jeg, at »Franskmændene vinder«.

Der var ogsaa lige en gammel Mand her, som har væ-s. 51ret med i 70. Jeg gav ham et Par Glas Æblevin og nogle Cigarer, og saa var han henrykt. De Folk her kan have al Glæde nødig, for de gaar vist i en stadig Angst. Vi beskytter dem saa godt vi kan. Naar der kommer nogen for at røve Halm, (for det meste utærsket), eller Træ, saa faar de med os at bestille. Der er jo saa mange, som ikke kan faa i Hovedet, at de er Mennesker, saa godt som vi andre, og at de ogsaa bør behandles som saadanne, selv om de er overvundne — vi er da ikke draget i Krigen som Barbarer, selv om Civilisationen forlængst er røget. Jeg tror fast paa den gyldne Grundsætning, at man skal ikke være anderledes mod sine Medmennesker, end man vil, at de skal være mod os.